

Amsterdam, zomer 2020

Hoi Marijke,

Hierbij dan eindelijk de brief terug naar jou. Ik heb geprobeerd om het eerst met de hand te doen, maar ik denk dat het dan toch echt lastig wordt voor jou om te lezen. Het is een slordig handschrift, een behoorlijk slordig handschrift.

Wat een bijzondere vakantie heb jij meegemaakt. Wat goed om zo bewust met voeding om te gaan. Het lijkt mij ook een zeer intensive vakantie geweest. Ik ben ook erg benieuwd hoe het nu met je opleiding tot vegetarische kok gaat. Ik ben zelf steeds bewuster met voeding en eten bezig, biologisch en lokaal, helaas nog niet altijd helemaal die kant op. Koken is nu ook vaak wel even iets tussendoor, vanwege de kinderen. Ik ben twee jaar geleden wel geminderd met vlees en doe dat nog steeds, dat is nu nog maar één, misschien twee keer per week. Altijd biologisch, dat wel. Ik hou zelf erg van koken en neem daar in het weekend dan ook wat uitgebreider de tijd voor. Mocht je lekkere en goede tips hebben voor vegetarische gerechten: kom maar door!

De reden dat deze brief even op zich heeft laten wachten had ik je natuurlijk al gemaïld, maar ik zal er wat uitgebreider op ingaan. In december 2018 besloten mijn vrouw en ik om even een tijdje uit elkaar te gaan, en al snel werd duidelijk dat het meer werd dan alleen even uit elkaar gaan. Er volgde een scheidingsproces. De eerste maanden waren nogal zwaar (een emotionele *rollercoaster*), maar dankzij een goede *mediator* kwamen we snel op een goed spoor. We kunnen het nog goed met elkaar vinden en er zijn geen spanningen meer. Ook is de communicatie goed, en vooral naar de kinderen toe is dat erg prettig. In de periode van uit elkaar gaan besloot ik dat ik het huis uit zou gaan en op zoek zou gaan naar iets anders. Dit bleek vele malen lastiger dan ik aanvankelijk dacht. Natuurlijk wist ik dat de woningmarkt pittig was, maar het zou wel lukken, toch?

Op jouw vraag: waar maak jij je druk om in deze wereld? Het volgende antwoord: dat woningen op het moment worden ingezet als verdienmodel en niet als een plek voor huisvesting. De gemiddelde huur in de vrije sector is in Amsterdam op het moment zestienhonderd euro in de maand. Sociale huur is niet te doen vanwege de wachttijd en helaas verandert er op dit moment ook niets. Je ziet duidelijk een kloof ontstaan tussen rijk en arm. Ik vind dat zorgelijk. Ik heb zelf een periode achter de rug van op de bank slapen bij familie en kennissen, tot uiteindelijk bij een vriend in de achtertuin in een tuinhuisje. Daar heb ik acht maanden gezeten. Als ZZP-er kom je niet snel in aanmerking voor een koopwoning. Maar de huren zijn ook niet te doen. Het oude huis verkopen en de boel verdelen had ook niet veel zin, want beide partijen hadden dan een probleem met huisvesting, en twee kinderen uiteraard.

Ik ging op onderzoek uit voor mijn werk (bij een televisieproductiemaatschappij). We wilden hierover een serie gaan maken, want het bleek al snel dat mijn situatie niet uniek was. Het aantal economische daklozen stijgt in Nederland, niet alleen door de hoge huren, maar ook door regelgeving. Er zijn zat tuinhuisjes of vakantiewoningen, maar daar mag je niet lang in wonen of je er inschrijven. Ik maak mij daar best druk om; ik heb veel mensen gesproken die in vergelijkbare situaties zaten door faillissement of scheiding, of het verlies van werk (nu met corona wordt dat ook meer). Er wordt veel over gesproken, maar weinig gedaan. Ik vind dat schrijnend, omdat we het hebben over en basisrecht: huisvesting.

Inmiddels heb ik dus wat gevonden, via mijn eigen netwerk. Het is te betalen voor mij, maar eigenlijk is het nog steeds een hoge huur. Voor Amsterdamse begrippen is het laag. Maar goed, ik heb een eigen plek dicht bij de kinderen. Dus dat is heel fijn. Hoe sta jij daar tegenover en heb je daar ideeën over, wat eventueel zou moeten veranderen?

Ik ben benieuwd naar je volgende brief en hoe het met je opleiding gaat, en wat je verder nog gedaan hebt de afgelopen tijd. Ik zal op de komende brief sneller antwoorden 😊 .

Liefs,
Micha